

Sygnatura akt IX C 2008/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 09-03-2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Piotr Łuczak

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 09-03-2015 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. A.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. nie obciąża powódki kosztami postępowania poniesionymi przez pozwanego,

III. brakującymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu,

IV. przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu na rzecz adw. D. K. kwotę 2400 zł powiększoną o należny podatek VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

Sygnatura akt IX C 2008/13

UZASADNIENIE

Powódka A. A. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu kwoty 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu roszczenia wskazała, że w dniu 6 grudnia 2010 r. podczas schodzenia ze schodów na terenie Sądu Okręgowego we Wrocławiu, pomimo trzymania poręczy, powódka poślizgnęła się, straciła równowagę, spadła na dół poza schody i upadając, uderzyła głową o posadzkę. Schody były wówczas mokre i śliskie. Powódka podała, że świadkiem zdarzenia był funkcjonariusz Policji Sądowej, który pomógł jej się podnieść z podłogi. Następnie powódka podeszła do osoby pracującej w Informacji i została odprowadzona do windy. Powódka poszła do pokoju Wydziału Gospodarczego, gdzie rozmawiała z pracownikami, a w następnym dniu zgłosiła się do E. M. odpowiedzialnej za bhp w Sądzie.

Powódka wskazała, że na skutek zdarzenia doznała obrażeń ciała, tj. urazu głowy, skręcenia prawego stawu skokowego, zerwania ścięgna kolana prawego, urazu lewego stawu kolanowego, uszkodzenia kręgosłupa, urazu biodra po lewej stronie, ogólnych potłuczeń, urazu oka prawego (zaćma). W wyniku doznanych obrażeń powódka została poddana licznym zabiegom medycznym i skierowana na leczenie. Zdarzenie zostało przez powódkę zgłoszone do (...) S.A.

Powódka podała, że na kwotę dochodzonego roszczenia składa się odszkodowanie w wysokości 10.000 zł, które obejmuje koszty leczenia, dojazdów na leczenie i zabiegi, pobyt w (...)w K., zniszczoną odzież powódki i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w wysokości 40.000 zł.

Przed wypadkiem powódka była aktywna społecznie, udzielała się w kościele, jako pedagog w społeczności lokalnej, świadczyła nieodpłatną pomoc w zakresie nauczania, uczestniczyła w sympozjach. Natomiast po wypadku powódka zaniechała wszystkich aktywności, nie powróciła do sprawności sprzed wypadku, ma zniekształcone nogi, ostre bóle i zawroty głowy, zdarzały się jej utraty przytomności, ma zaniki pamięci i poważne problemy ze wzrokiem.

Strona pozwana Skarb Państwa – Sąd Okręgowy we Wrocławiu w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów zastępstwa prawnego według norm prawem przepisanych.

Podniosła, że powódka nie wykazała, że w dniu 6 grudnia 2010 r. doszło do zdarzenia opisanego w pozwie, nie wykazała również szkody i przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej.

Strona pozwana przyznała, że powódka ok. 3 lata temu oświadczyła ustnie pracownicy Wydziału Gospodarczego, że się poślizgnęła i spadła ze schodów w Sądzie. Strona pozwana przyznaje także, że powódka rozmawiała z pracownikiem służby bhp – E. M. o incydencie. Powódka została wówczas poinformowana o konieczności opisu wypadku, przedłożenia wyjaśnień świadka (policjanta, który pomógł jej wstać z podłogi) i zgłoszenia wypadku i szkody w (...) S.A. ze względu na umowę ubezpieczenia OC zawartą między Sądem Okręgowym we Wrocławiu a ubezpieczycielem. Strona pozwana wskazała, że z uzyskanej informacji z Komendy Wojewódzkiej Policji we W. wynika, że nie ustalono policjanta, który miał udzielić powódce pomocy w dniu 6 grudnia 2010 r. oraz, że rozmowy z policjantami, monitoring i dokumentacja służbowa Policji nie potwierdziły, aby opisywane zdarzenie miało miejsce. Ponadto strona pozwana zarzuciła, że dowody dołączone do pozwu mogą także dotyczyć następstw innych okoliczności, które mogły wystąpić przed dniem 6 grudnia 2010 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 grudnia 2010 r. w godzinach popołudniowych A. A. była w sekretariacie Wydziału I Cywilnego Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia na II piętrze budynku przy ul. (...) po odbiór postanowienia w sprawie o sygn. akt I Ns 1026/97. Był to poniedziałek, zatem godziny urzędowania Sądu były dłuższe niż w pozostałych dniach. Schodząc po schodach już na terenie Sądu Okręgowego we Wrocławiu znajdujących się przy Punkcie Informacji blisko wyjścia z budynku (przy ul. (...)), pomimo trzymania się poręczy, powódka poślizgnęła się na nieokreślonej substancji, straciła równowagę i upadła. Na chwilę straciła przytomność. Funkcjonariusz Policji pomógł jej wstać z podłogi. Następnie powódka podeszła do pracownicy w Punkcie (...), która skierowała ją do pokoju Oddziału (...). B. M., pracownik Oddziału (...), poinformowała powódkę, aby następnego dnia zgłosiła się do pracownika służby bhp Sądu Okręgowego.

Dowód: - kopia wniosku o wydanie prawomocnego postanowienia w sprawie o sygn. akt I Ns 1026/97, k. 319

- notatka służbowa B. M. z dnia 13 lutego 2013 r., k. 43

- zeznania świadka B. M. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 r.

- przesłuchanie A. A. w charakterze strony – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 25 września 2014 r.

Po zdarzeniu, w okolicach godziny 17:00 powódka udała się do swojej koleżanki M. D., mieszkającej przy ul. (...), i została u niej na noc.

Powódka skarżyła się na zawroty głowy, była rozkojarzona, kolano miała spuchnięte, ogólnie źle się czuła. W wyniku upadku zniszczone zostały jej spodnie wełniane i zamek w butach.

Następnego dnia również źle się czuła i nie była w stanie udać się do Sądu.

Dwa dni po zdarzeniu A. A. wraz z koleżanką M. D. udały się do Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Powódka sama weszła do pokoju pracowników bhp i rozmawiała z E. M..

Dowód: - zeznania świadka M. D. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 22 maja 2014 r.

- przesłuchanie A. A. w charakterze strony – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 25 września 2014 r.

E. M., pracownik służby bhp, pouczyła powódkę o konieczności znalezienia świadka zdarzenia oraz o obowiązującej umowie ubezpieczenia między Sądem a (...) S.A. Powódka nie miała widocznych obrażeń, ale mówiła, że boli ją głowa.

Dowód: - zeznania świadka E. M. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 22 maja 2014 r.

Powódka w dniu 9 grudnia 2010 r. udała się do lekarza, który stwierdził skręcenie prawego stawu skokowego i uraz potylicy.

Dowód: - dokumentacja medyczna, k. 54

W dniu 13 grudnia 2010 r. rozpoznano u powódki wchłaniające się podbiegnięcia krwawe w okolicy ciemieniowej prawej i na skórze obu kończyn dolnych, a także skręcenie i naderwanie stawu skokowego. Powódka została skierowana przez lekarza chirurga na zdjęcie rentgenowskie czaszki i nogi, a także wskazana została rehabilitacja i fizjoterapia prawego stawu skokowego.

Dowód: - skierowanie z dnia 13 grudnia 2010 r., k. 24-27

W okresie od dnia 23 grudnia 2010 r. do dnia 6 stycznia 2011 r. powódka przebywała w Ośrodku (...) w K. w ramach leczenia rehabilitacyjnego. Organizatorem turnusu było biuro (...) we W.. Podczas badania wstępnego rozpoznano u niej skręcenie prawego stawu skokowego. W trakcie pobytu powódka przeszła kilkakrotnie magnetoterapię, kąpiel wirową kończyn dolnych i masaże. Powódka poniosła koszt wyjazdu w wysokości 450 zł i koszty dojazdu.

Dowód: - karta zabiegów Ośrodka (...), k. 19

- przesłuchanie A. A. w charakterze strony – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 25 września 2014 r.

W piśmie z dnia 22 listopada 2011 r. (...) S.A. poinformowało Sąd Okręgowy we Wrocławiu o zgłoszeniu przez A. A. szkody na skutek obrażeń ciała i rozstroju zdrowia, za które strona pozwana odpowiada, zgodnie z informacjami przekazanymi przez powódkę.

Dowód: - pismo (...) S.A. z dnia 22 listopada 2011 r., k. 32

Policjant pełniący służbę w Wydziale Konwojowym Komendy Wojewódzkiej we W. W. C. otrzymał polecenie ustalenia funkcjonariusza, który w dniu 6 grudnia 2010 r. udzielił pomocy A. A.. Po przeprowadzonych czynnościach udało się ustalić policjantów pełniących służbę w tym dniu w Sądzie Okręgowym, którzy jednak stwierdzili, że pomocy takiej nikomu nie udzielali. Nie znaleziono też takiego wpisu w notatkach służbowych, ani nie otrzymano takiej informacji spoza Komendy Wojewódzkiej Policji we W..

Dowód: - zeznania świadka W. C. – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 r.

Pismem z dnia 10 lutego 2012 r. Naczelnik Wydziału Konwojowego Komendy Wojewódzkiej Policji we W. powiadomił powódkę, że w wyniku podjętych działań nie ustalono policjanta, który miał udzielić jej pomocy w dniu 6 grudnia 2010 r. na terenie Sądu we Wrocławiu, a poczynione ustalenia w oparciu o rozmowy z policjantami, monitoring i dokumentację służbową nie potwierdziły opisywanego zdarzenia.

Dowód: - pismo z Komendy Wojewódzkiej Policji we W. z dnia 10 lutego 2012 r., k. 45

W dniu 31 października 2013 r. powódka doznała urazu głowy po uderzeniu drzwiami.

Dowód: - dokumentacja medyczna dotycząca powódki, k. 191-201

- przesłuchanie A. A. w charakterze strony – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 25 września 2014 r.

A. A. przed zdarzeniem z dnia 6 grudnia 2010 r. była osobą aktywną społecznie, pomagała dzieciom w nauce, udzielała im korepetycji. W. u niej zaćmę, a także leczyła się laryngologicznie z racji wykonywanego zawodu pedagoga. Po wypadku styl życia powódki się nie zmienił, ale jej działania stały się wolniejsze. Jej postawa jest pochylona, ma problemy z miednicą i ze słuchem. Ze względu na następstwa skręcenia stawu skokowego jest poddawana zabiegom leczniczym i rehabilitacyjnym.

Dowód: - dokumentacja medyczna dotycząca powódki, k. 11-31, 54-62

- przesłuchanie A. A. w charakterze strony – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 25 września 2014 r.

* * *

W dniu 4 października 2010 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu jako zamawiający zawarł z J. K., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w L., jako wykonawcą umowę nr (...). Na jej podstawie wykonawca zobowiązał się do świadczenia usługi sprzątania budynków biurowych zamawiającego zlokalizowanych przy ul. (...) oraz przy ul. (...) we W. (§ 1). Umowa została zawarta na okres od dnia 5 października 2010 r. do dnia 4 października 2011 r. (§ 2). Wykonawca zobowiązał się świadczyć usługę sprzątania w dni robocze od poniedziałku do piątku w godzinach od 15:30 do 24:00 oraz od 5:00 do 7:30 (§ 3 pkt 1). W ramach serwisu dziennego obowiązkiem wykonawcy było utrzymanie ciągłej czystości w toaletach, na korytarzach, klatkach schodowych, w windach, przy wejściach do budynków, w holach i przedsionkach. W tym celu pracownicy wykonawcy pełnili dyżury w godzinach od 8:00 do 15:00, a do ich obowiązków należało m.in. utrzymywanie w czystości podłóg (§ 3 pkt 1 i 3). Do czyszczenia posadzek kamiennych i posadzek z płytek ceramicznych wykonawca miał obowiązek stosować środki czyszczące o działaniu antypoślizgowym (§ 3 pkt 6). Wykonawca ponosił pełną odpowiedzialność m.in. za następstwa nieszczęśliwych wypadków, do których doszło w wyniku działania lub zaniechania wykonawcy w związku z realizacją umowy (§ 5 pkt 1 ppkt 1). Mycie posadzek kamiennych i posadzek z płytek ceramicznych oraz czyszczenie korytarzy, klatek schodowych, przedsionków i holi miało być wykonywane codziennie (pkt 1 ppkt b i pkt 10 załącznika nr 1 do umowy).

Dowód: - umowa nr (...) z dnia 4 października 2010 r. wraz z załącznikami, k. 326-334

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne należało oddalić.

Powódka domagała się w niniejszej sprawie zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego zadośćuczynienia i odszkodowania za skutki upadku ze schodów w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu, jakiemu uległa ona w dniu 6 grudnia 2010 r.

Sporny był przy tym zarówno sam fakt wystąpienia zdarzenia, co do którego pozwany przeczył, że do upadku powódki mogło dojść na terenie Sądu Okręgowego we Wrocławiu, jak i zakres krzywdy będący podstawą zadośćuczynienia, wysokość szkody powódki oraz sam fakt odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa, którą pozwany zakwestionował w odpowiedzi na pozew.

Stan faktyczny będący podstawą rozstrzygnięcia, w zakresie okoliczności spornych mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) Sąd ustalił na podstawie podanych wyżej z dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie zakwestionowała, zeznań świadków: E. M., M. D., B. M., W. C., a także – posiłkowo – na podstawie dowodu z przesłuchania A. A. w charakterze strony.

W ocenie Sądu, nie miały istotnej wartości dowodowej przesłuchania pozostałych świadków – zarówno pracowników Punktu Informacyjnego Sądu Okręgowego we Wrocławiu, jak i funkcjonariuszy Komendy Wojewódzkiej Policji we W., którzy tego dnia pełnili służbę w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu. Żaden z tych świadków nie pamiętał zdarzenia z udziałem powódki, ani też faktu udzielenia jej pomocy przez osoby wskazywane w pozwie i dalszych pismach procesowych.

W ocenie Sądu jednak, sama tylko okoliczność, że nie jest możliwe odtworzenie aktualnie nagrania z monitoringu, czy sam fakt niepamięci świadków, nie może być wystarczającą podstawą do odmowy wiarygodności twierdzeń powódki oraz jej zeznań co do przebiegu zdarzenia, z którego wywodziła ona swoje roszczenia. Powódka podawała bowiem szczegółową relację co do tych kwestii, wskazując na konkretne miejsce, układ topograficzny, pracowników Sądu, co czyni jej wersję w ocenie Sądu wiarygodną. Ponadto, powódka wykazała, że była tego dnia w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu w celu odbioru odpisu postanowienia w sprawie, której była stroną. Wskazać również należy, że brak było podstaw do odmowy wiarygodności jej twierdzeniu, że po upadku pomocy udzielił jej Policjant. Jak bowiem wynika z zeznań świadka W. C., nie można wykluczyć sytuacji, w której na terenie Sądu obecny był funkcjonariusz nie pełniący służby w strukturach Komendy Wojewódzkiej Policji we W., ale chociażby realizujący doprowadzenie w ramach innej jednostki terytorialnej Policji.

Sąd miał na uwadze to, że powódka żaden ze świadków powołanych przez powódkę nie potwierdził jej zeznań, a brak było innych osób, które widziałyby samo zdarzenie. Świadek M. D. spotkała się z powódką już po opuszczeniu przez nią Sądu Okręgowego we Wrocławiu, choć także z jej relacji wynika, że powódka opowiedziała jej wówczas, że doznała upadku w tymże Sądzie. W ocenie Sądu, nie można a priori zdyskredytować wartości dowodowej zeznań tzw. świadków „ze słyszenia”. Skoro bowiem już w dniu zdarzenia powódka twierdziła, że spadła ze schodów w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu i taką wersję podtrzymywała później podejmując działania zmierzające do ustalenia i odnalezienia innych świadków (w szczególności funkcjonariuszy policji, którzy udzielili jej pomocy), w tym także w toku niniejszego postępowania, brak jest podstaw do zakwestionowania mocy dowodowej zeznań świadka M. D..

Na podstawie zaś zeznań E. M., Sąd ustalił, że powódka po zdarzeniu udała się ponownie do Sądu Okręgowego we Wrocławiu, w celu zgłoszenia zdarzenia u Inspektora ds. BHP.

Sąd oddalił natomiast wnioski dowodowe powódki o dopuszczenie dowodu z dodatkowej dokumentacji medycznej (złożonej na rozprawie w dniu 9.03.2015r. oraz w szczególności wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych wskazanych w pozwie, wobec stwierdzenia braku podstaw do przypisania pozwanemu odpowiedzialności odszkodowawczej za skutki zdarzenia (o czym w szczególności niżej). W tej sytuacji procesowej, przeprowadzenie dowodów na okoliczność zakresu uszczerbku na zdrowiu powódki i związku przyczynowego doznanych urazów i aktualnego stanu zdrowia ze zdarzeniem z dnia 6.12.2010r., wobec stwierdzenia na podstawie materiału dowodowego sprawy braku podstaw odpowiedzialności pozwanego, zmierzałoby jedynie do przewleknięcia postępowania, nie mającego uzasadnienia w świetle jego wyników.

Sąd zważył, że roszczenie zadośćuczynienia i odszkodowania, jakiego poszkodowany doznał w razie uszkodzenia ciała lub wywołaniu rozstroju zdrowia, znajduje oparcie w treści przepisów art. 444 § 1 k.c. i art. 445 k.c., zgodnie z którymi w powyższych przypadkach, naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty (...), a sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Sąd zważył, że zgodnie z niekwestionowanymi poglądami orzecznictwa, powyższe przepisy regulują jedynie rodzaj roszczeń przysługujących poszkodowanemu z tytułu szkody na osobie. Nie stanowią one jednak samoistnej podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej, której należy poszukiwać w przepisach o odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych czynach niedozwolonych.

Powódka nie łączyła odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa z wykonywaniem władzy publicznej (sferą imperium), a więc podstawą odpowiedzialności odszkodowawczej nie mogą być przepisy art. 417 i nast. k.c. Skoro zaś zgodnie z twierdzeniami pozwu, zdarzenie na skutek którego powódka została poszkodowana, łączone jest przez

nią z brakiem utrzymania w należyтым stanie schodów w budynku Sądu Okręgowego we Wrocławiu, który został powierzony tej jednostce wymiaru sprawiedliwości w trwały zarząd, roszczenia łączą się ze sferą dominium Skarbu Państwa, który ponosić może w tym przypadku jedynie odpowiedzialność odszkodowawczą opartą na art. 415, 416 i 430 k.c. Podstawą tej odpowiedzialności jest w szczególności ustalenie zawinonego działania lub zaniechania będącego źródłem szkody, przy czym obowiązek wykazania tej przesłanki spoczywał na powódce (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.).

Sąd stwierdził, że w rozpoznawanym stanie faktycznym nie zaktualizowały się wskazane w art. 415 k.c. przesłanki uzasadniające odpowiedzialność odszkodowawczą strony pozwanej. W myśl tego przepisu kto ze swej winy wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Znamiona niewłaściwości postępowania od strony przedmiotowej, określa się mianem bezprawności czynu, natomiast od strony podmiotowej - winą w znaczeniu subiektywnym.

Powołany przepis normuje odpowiedzialność deliktową opartą na winie sprawcy, dlatego czyn pociągający za sobą tę odpowiedzialność musi wykazywać określone znamiona odnoszące się do strony przedmiotowej i podmiotowej. Chodzi o znamiona niewłaściwości postępowania od strony przedmiotowej, określane mianem bezprawności czynu, i od strony podmiotowej, określane winą w znaczeniu subiektywnym. Dopiero czyn bezprawny może być oceniany w kategoriach czynu zawinonego w rozumieniu art. 415 k.c. Bezprawność czynu oznacza jego sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Winę można natomiast przypisać sprawcy czynu w sytuacji, w której istnieją podstawy do negatywnej oceny jego zachowania z punktu widzenia zarówno obiektywnego, jak i subiektywnego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2008 r., sygn. akt II CSK 4/08, LEX nr 424363).

Powódka odpowiedzialność odszkodowawczą wiąże z pozostawieniem schodów w budynku Sądu Okręgowego we Wrocławiu w nienależyтым stanie – choć w tym zakresie jej stanowisko jest nieprecyzyjne i niejednoznaczne. W pozwie podaje bowiem ogólnie, że schodząc ze schodów poślizgnęła się i spadła ze schodów, pomimo tego, że trzymała się poręczy. W toku postępowania jednak podawała z jednej strony, że w dniu w którym doszło do zdarzenia na zewnątrz była tzw. chlapa (co może sugerować, że schody były mokre i zabrudzone błotem pośniegowym), z drugiej zaś podaje, że poślizgnęła się na czymś śliskim, co na rozprawie w dniu 26.01.2015r. określiła wręcz jako smar. Twierdziła ona także, że zgłaszając zdarzenie w Oddziale Gospodarczym usłyszała rozmowę między pracownikami, a której miało wynikać, że to pewnie osoby sprzątające „znowu użyły śliskiego środka”. Bez względu na powyższe jednak, można zdaniem Sądu przyjąć, że odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanego powódka wywodziła z nieutrzymania schodów w należyтым stanie, co do czystości i porządku.

Nie ulega wątpliwości, że właściciel budynku, a w tym przypadku Sąd Okręgowy we Wrocławiu, któremu Skarb Państwa powierzył budynek sądu do trwałego zarządu, obowiązany jest do zachowania budynku w odpowiednim do istniejących warunków technicznych i pogodowych stanie, nie stwarzającym zagrożenia dla zdrowia i życia osób postronnych. Jeżeli dopuści się zaniedbań w tym względzie np. poprzez nieodśnieżenie oblodzonych, śliskich schodów, przez co grożą poślizgnięciem się przechodzących osób i ich upadkiem, czy tak jak w rozpoznawanej sprawie poprzez brak należytej dbałości o czystość schodów, to w przypadku zajścia takiego zdarzenia i powstałej szkody ponosić będzie odpowiedzialność deliktową na zasadzie winy określoną w art. 415 k.c.

Niemniej jednak właściciel budynku może wyłączyć swoją odpowiedzialność za zaniedbania związane z utrzymaniem porządku i czystości w budynku, zlecając wykonywanie czynności porządkowych i dbałości o odpowiedni stan terenu obiektu profesjonalistom. Wówczas podmiot zawodowo trudniący się wykonywaniem takich czynności ponosić będzie odpowiedzialność za skutki swoich zaniedbań, które doprowadziły do powstania szkody.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że w dniu 4 października 2010 r. pomiędzy Sądem Okręgowym we Wrocławiu, a J. K. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w L., zawarta została umowa, której przedmiotem było świadczenie usługi sprzątnięcia budynków biurowych Sądu Okręgowego we Wrocławiu, zlokalizowanych między innymi przy ul. (...) we W.. Zgodnie z par. 3 umowy wykonawca zobowiązany był świadczyć usługę sprzątnięcia w dni robocze od poniedziałku do piątku w godzinach od 15:30 do 24:00

oraz od 5:00 do 7:30. Przy czym, zgodnie z załącznikiem do umowy określającym szczegółowy opis jej przedmiotu, w zakresie zlecenia było również codzienne czyszczenie podłóg, w tym mycie posadzek kamiennych i posadzek z płytek ceramicznych, a środki używane do tych czynności miały mieć działanie antypoślizgowe. Ponadto, wykonawca miał obowiązek sprawować tak zwany serwis dzienny, polegający na utrzymaniu ciągłej czynności, między innymi na korytarzach i klatkach schodowych, poprzez sprawowanie dyżurów pracowników wykonawcy w sprzątanym obiektach w godzinach od 8:00 do 15:00.

Zgodnie z art. 429 k.c. kto powierza wykonywanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swojej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

W niniejszej sprawie podmiot, któremu pozwany powierzył utrzymanie budynku Sądu Okręgowego we Wrocławiu w czystości jest profesjonalnym podmiotem trudniącym się działalnością gospodarczą w zakresie sprzątania i czyszczenia obiektów, co wynika z zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej stanowiącego załącznik do umowy. Zatem do obowiązków wykonawcy należało również utrzymanie w odpowiednim stanie schodów w budynku. Dlatego też odpowiedzialność deliktową w przypadku zaniedbań w utrzymaniu odpowiedniego stanu przedmiotowego obiektu wymagającego sprzątania i czyszczenia i powstałej stąd szkody ponosi właśnie wykonawca umowy o sprzątanie, a nie pozwana jednostka organizacyjna Skarbu Państwa.

Kierując się tymi względami, na podstawie podanych wyżej przepisów, w punkcie I sentencji wyroku Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

W punktach II i III sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach postępowania i brakujących kosztach sądowych na podstawie art. 102 k.c. i art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zdaniem Sądu, wobec faktu, że podstawy wyłączające odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanego zostały ustalone dopiero w toku postępowania w niniejszej sprawie, a powódka mogła nie wiedzieć, na jakich zasadach odbywa się sprzątanie w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu, istnieją podstawy do przyjęcia, że zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, co z kolei uzasadnia nieobciążanie powódki kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego i brakującymi kosztami sądowymi.

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd przyznał pełnomocnikowi z urzędu powódki zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu (§ 19 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).